

Morfeusz i POS-tagging

Paweł Rychlikowski

Instytut Informatyki UWr

3 grudnia 2018

- Morfeusz działa jako analizator albo generator.
- Ten drugi tryb może być użyteczny, gdy chcemy generować polskie zdania (na przykład przy tłumaczeniu)
- Wyobrażamy sobie, że tłumaczenie jest wieloetapowe i pierwszy etap daje nam wynik typu:

piękny kobieta kupić różowy sukienka w zielony groszek

a dokładniej

(piękny kobieta):sg:nom kupić:sg:f (różowy sukienka)sg:acc w (zielony groszek)pl:acc

- Można to zrobić na przykład prosząc Morfeusza o podanie wszystkich form dla danego słowa
- a następnie pozostawienie tych, które mają właściwe L,P,R.
- Załóżmy, że chcemy generować frazy takie jak: samotny biały żagiel, ognistych rumaków, śliczną posiadłość, etc.
Jak zaprojektować interfejs funkcji generującej takie frazy?
- Popatrzmy, jak wygląda implementacja funkcji:
`noun_phrase(subst, adjs, number, case)` w Pythonie z wykorzystaniem biblioteki morfeusz.

```
import morfeusz2
morf = morfeusz2.Morfeusz()

def get_tags(word):
    res = []
    for beg,end,des in morf.analyse(word):
        orth,base,tag, p1, p2 = des
        res += M._expand_tag(tag)
    return res
```

Metoda `_expand_tag` jest konieczna, żeby radzić sobie z tagami postaci: `a:b.c.d:e`, zamieniając je na listę: `'a:b:e', 'a:c:e', 'a:d:e'`

```
GENDERS = set(['m1', 'm2', 'm3', 'f', 'n1', 'n2'])

def gender(noun):
    for tag in get_tags(noun):
        ts = tag.split(':')
        for t in ts:
            if t in GENDERS:
                return t
    return '?'
```

Uwaga

Używane w tagach identyfikatory są unikalne, zatem nie musimy się przejmować kolejnością i **f** zawsze będzie oznaczał rodzaj żeński niezależnie od pozycji, na której wystąpi.

```
def genLPR(word, L,P,R):  
    candidates = morf.generate(word)  
    for w, base, tags, p1, p2 in candidates:  
        for tag in morf._expand_tag(tags):  
            ts = tag.split(':')  
            if L in ts and P in ts and R in ts:  
                return w #UWAGA STOPIEN  
    return '?' + word
```

Uwaga

Przymiotniki będą się generowały zawsze w jednym stopniu.

Generator zdań do tej pory

- Wersja z Listy 1: raczej niepoprawne i bezsensowne zlepki słów
- Generator 5-gramowy: odtwarzanie wielkich „połaci” korpusu, czasem „dowcipna” zmiana tematu.

- Generujemy zdania postaci:

*Ruda wiewiórka spotkała czarnego kruka.
Zielony kaktus produkuje smaczne owoce.
Czarne koty widzą niewesołe perspektywy.
Piękne książki nie dają pełnej satysfakcji.*

- Za poprawność gramatyczną odpowiada Morfeusz (i funkcja `nounPhrase`) i ...
- lista czasowników tranzytywnych, czyli takich, które akceptują dopełnienie w bierniku (w wersji pozytywnej), albo w dopełniaczu (w wersji negatywnej).

*Chamowate dozowniki poobcierały materialny lepidodendron.
Uczuleniowy instrumentariusz poumieszczał bufonowego
kwakra.*

*Radialna pielucha opychała niesumienne paragrafowce.
Noworodkowe przemądrzałości pogrążały nadplanową łuskwinę.
Dopełnieniowe żydostwo nie wywinęło kilkunastoprocentowego
glifu.*

*Pięciokrotni nastolatkwie obchodzili bezpowietrzny
hemikryptofit.*

*Pozaresortowe suburbia przemalowały wierzchnie pejzażystki.
Polihistoryczna heurystyka nie podganiała sekwencyjnych
trajlusiów.*

*Endeckie śrutowniki ponadawały fenickie pincety.
Moralne obsypniki zalogowały artezyjskie dobicie.*

Trochę bezsensowne te zdania (ale za to poprawne gramatycznie!)

Jak wykorzystać korpus do generacji sensowniejszych zdań?

- Można wykorzystać unigramy i losować częstsze słowa z większym prawdopodobieństwem (i nie losować tych, których nie ma w korpusie)
- Można wykorzystać N-gramy ($N > 1$) i odczytać z korpusu możliwe relacje podmiot-orzeczenie, orzeczenie-dopełnienie, rzeczownik-przydawka, a następnie losować dla wybranego orzeczenia tylko dozwolone podmiot i dopełnienie, a dla nich z kolei dozwolone przymiotniki.
- Jak rozpoznać, że para słów jest realizacją takiej relacji, gdy nie mamy rozbioru?
- Odpowiedź: można się nie przejmować globalnym rozbiorem tylko sprawdzać spełnienie lokalnych warunków gramatycznych.

- Na kolejnej liście będzie zadanie z prośbą o generowanie lepszych zdań dzięki realizacji wcześniej wymienionych postulatów.
- Oczywiście można łączyć z Panem Tadeuszem!

Dane wejściowe

Na wejściu mamy:

- 1 Tekst, podzielony na tokeny
- 2 Informacje o tym, jakie są możliwe znaczniki dla każdego tokenu (słownik morfosyntaktyczny).

Wynik

Wyjściem jest przypisanie dla każdego tokenu optymalnego znacznika (tagu) w danym kontekście.

Czyli sekwencja słów zostaje wzbogacona o sekwencję tagów optymalnie opisującą ten ciąg.

Przykład otagowanego korpusu (KPWR)

Zatrzasnął/praet:sg:m1:perf:ter drzwi/subst:pl:acc:n od/prep:gen
mieszkania/subst:sg:gen:n ,/interp dwa/num:pl:acc:m3:congr
razy/subst:pl:acc:m3 przekręcił/praet:sg:m1:perf:ter
klucz/subst:sg:acc:m3 ,/interp nacisnął/praet:sg:m1:perf:ter
klamkę/subst:sg:acc:f ,/interp by/conj sprawdzić/inf:perf ,/interp
czy/qub dobrze/adv:pos zamknięte/ppas:pl:nom:n ,/interp
zbiegł/praet:sg:m1:perf:ter po/prep:loc schodach/subst:pl:loc:n ,/interp
minął/praet:sg:m1:perf:ter furtkę/subst:sg:acc:f ,/interp także/qub
ją/ppron3:sg:acc:f:ter:akc:npraep zamknął/praet:sg:m1:perf:ter ,/interp
i/conj znalazł/praet:sg:m1:perf:ter się/qub na/prep:loc
wąskiej/adj:sg:loc:f:pos uliczce/subst:sg:loc:f między/prep:inst
ogródkami/subst:pl:inst:m3 ,/interp gdzie/adv
drzemały/praet:pl:m3:imperf:ter w/prep:loc majowym/adj:sg:loc:n:pos
słońcu/subst:sg:loc:n trójkątne/adj:pl:nom:m3:pos
ciemnozielone/adj:pl:nom:m3:pos świerki/subst:pl:nom:m3 ,/interp
jakich/adj:pl:gen:m3:pos nie/qub było/praet:sg:n:imperf:ter w/prep:loc
pobliżu/subst:sg:loc:n jego/ppron3:sg:gen:m1:ter:akc:npraep
domu/subst:sg:gen:m3 ./interp

Przykład otagowanego korpusu (KPWR)

Zatrzasnął/praet:sg:m1:perf:ter drzwi/subst:pl:acc:n od/prep:gen
mieszkania/subst:sg:gen:n ,/interp dwa/num:pl:acc:m3:congr
razy/subst:pl:acc:m3 przekręcił/praet:sg:m1:perf:ter
klucz/subst:sg:acc:m3 ,/interp nacisnął/praet:sg:m1:perf:ter
klamkę/subst:sg:acc:f ,/interp by/conj sprawdzić/inf:perf ,/interp
czy/qub dobrze/adv:pos zamknięte/ppas:pl:nom:n ,/interp
zbiegł/praet:sg:m1:perf:ter po/prep:loc schodach/subst:pl:loc:n ,/interp
minął/praet:sg:m1:perf:ter furtkę/subst:sg:acc:f ,/interp także/qub
ją/ppron3:sg:acc:f:ter:akc:npraep zamknął/praet:sg:m1:perf:ter ,/interp
i/conj znalazł/praet:sg:m1:perf:ter się/qub na/prep:loc
wąskiej/adj:sg:loc:f:pos uliczce/subst:sg:loc:f między/prep:inst
ogródkami/subst:pl:inst:m3 ,/interp gdzie/adv
drzemały/praet:pl:m3:imperf:ter w/prep:loc majowym/adj:sg:loc:n:pos
słońcu/subst:sg:loc:n trójkątne/adj:pl:nom:m3:pos
ciemnozielone/adj:pl:nom:m3:pos świerki/subst:pl:nom:m3 ,/interp
jakich/adj:pl:gen:m3:pos nie/qub było/praet:sg:n:imperf:ter w/prep:loc
pobliżu/subst:sg:loc:n jego/ppron3:sg:gen:m1:ter:akc:npraep
domu/subst:sg:gen:m3 ./interp

- Na poprzednim slajdzie **pogrubione** były miejsca, w których tager musi podjąć decyzję.
- Zwróćmy uwagę, że otagowany korpus daje (wraz z generowaniem form) możliwość tworzenia zdań zgodnych ze schematem.

Zbiory tagów jako SuperTagi

- Tagi dla przymiotnika wyglądają (w uproszczeniu) tak:

adj:pl:nom:m2

adj:pl:nom:m3

adj:sg:gen:f

(...)

- Czyli mają postać: *adj:L:P:R*
- Mamy 2 liczby, 5 rodzajów, 6 przypadków (bo wołacz jest zawsze równy mianownikowi, *mój piękny chłopcze!*)
- Czyli jest 60 różnych tagów i 2^{60} potencjalnych zbiorów tagów. A ile jest ich naprawdę?
- *piękny, piękna, piękne, piękni, pięknego, pięknej, pięknemu, piękną, pięknym, pięknym, pięknej* (11)

Zbiory tagów jako SuperTagi (2)

- Identyfikatory **T237** z pliku **supertags.txt** oznaczają zbiory tagów.
- Supertagi są dużo bardziej jednoznaczne (a w wielu sytuacjach wystarczające).
- każdej z 11 form przymiotnika opowiada dokładnie 1 supertag!

- W rekonstrukcji samogłoskowej szukaliśmy

$$W' = \operatorname{argmax}_W P(W)$$

przeglądając wszystkie dozwolone sekwencje słów W .

- $P(W')$ obliczaliśmy korzystając z bigramowego modelu języka, określającego następstwa słów.
- Tym razem mamy do czynienia z sekwencją tagów (której szukamy) i sekwencją słów (która jest dana).
- Podobnie jak poprzednio, możemy mówić o dozwolonej sekwencji tagów (bo mamy ciąg słów oraz słownik).

Twierdzenie Bayesa i tagowanie

- Naszym celem jest obliczenie optymalnej sekwencji tagów T' :

$$T' = \operatorname{argmax}_T P(T|W)$$

dla danego ciągu słów W .

- Z twierdzenia Bayesa mamy:

$$P(T|W) = \frac{P(W|T)P(T)}{P(W)}$$

- Widzimy, że:
  - Pojawił się czynnik $P(T)$, który nawiązuje do modelowania języka traktowanego jako sekwencja tagów.
  - Mamy czynnik łączący słowa z tagami, czyli $P(W|T)$
  - Czynnik $P(W)$ jest nieistotny (bo?)

Celem naszym jest policzenie:

$$T' = \operatorname{argmax}_T P(T|W) = \operatorname{argmax}_T \frac{P(W|T)P(T)}{P(W)}$$

po uwzględnieniu stałego $P(W)$, mamy:

$$T' = \operatorname{argmax}_T P(W|T)P(T)$$

Jak szacować te wielkości?

- $P(T)$ możemy szacować tak jak robiliśmy to dla bigramowego modelu języka (z tym, że teraz modelujemy sekwencje tagów, a nie słów, ale otagowany korpus daje do tego dane)
- $P(W|T)$ szacujemy jako:

$$\prod_i p(w_i|t_i)$$

zakładając (zapewne niesłusznie) niezależność rozkładów.

- $p(w|t) = \frac{C(w,t)}{C(t)}$, czyli sprawdzamy, jaki procent tagów t w korpusie to jest słowo w .

Obliczanie optymalnej sekwencji tagów

- Mamy do policzenia następującą sekwencję tagów:

$$\operatorname{argmax}_T P(W|T)P(T)$$

czyli

$$\operatorname{argmax}_{(t_1, \dots, t_n)} \left(\prod_{i=1, \dots, n} p(w_i | t_i) \times \prod_{i=1, \dots, n} p(t_i | t_{i-1}) \right)$$

- Możemy przyjąć, że t_0 to specjalnie dodany sztuczny tag [START].
- Oczywiście możemy (i powinniśmy) przejść na logarytmy i sumowanie.

Obliczanie optymalnej sekwencji tagów (cd)

- To jest bardzo podobne, jak w przypadku zadania samogłoskowego (z drobnymi jedynie różnicami):
  - Tam mieliśmy warianty słów (generowane ze słownika), tu warianty tagów (ze słownika morfosyntaktycznego).
  - W obliczeniach zmiennej cost (to w zasadzie powinien być profit, ale że ujemny, to...) musimy dodatkowo uwzględnić składową unigramową ($\log p(w_i|t_i)$)

Ten algorytm nazywa się Algorytmem Viterbiego i jest bardzo często używany w różnych zadaniach NLP.

- Czasami rozważa się tager trigramowy. Wówczas zmieniony sposób obliczania $P(t)$ na korzystający z trigramów:

$$P(T) = \prod_{i=1, \dots, n} p(t_i | t_{i-2} t_{i-1})$$

- Wówczas patrzymy nie na ostatni tag, lecz na parę ostatni i przedostatni i dla każdej takiej (możliwej) pary musimy pamiętać i dla każdego miejsca w ciągu musimy pamiętać wartość optymalnej ścieżki kończącej się w tym miejscu tą parą.
- Możemy dołożyć dwa sztuczne tagi na początku: [START0] oraz [START1].

Na ile intuicyjny jest tager bigramowy?

Jak, nie wiedząc o twierdzeniu Bayesa, zrobilibyśmy tager:

- 1 Premiowalibyśmy sytuacje, w której w sekwencji pojawiają się tagi często występujące obok siebie w korpusie
- 2 Pewnie zauważylibyśmy, że pewne słowa (musi, potem, miał, etc) mają zdecydowanie częściej jeden tag niż inne w słowniku. Ten częsty tag premiowalibyśmy.

Czy otrzymalibyśmy te same wzory?

Na ile intuicyjny jest tager bigramowy?

- $f(p(t_{i+1}|t_i))$ albo $f(p(t_i t_{i+1}))$
- $f(p(t_i|w_i))$ albo $f(p(t_i w_i))$ albo $f(p(w_i|t_i))$

dla pewnej rosnącej funkcji f .

Co ciekawe, dla połączenia tag-słowo, pierwsze tagery wykorzystywały właśnie $p(t_i|w_i)$, czyli de-facto $p(t_i, w_i)$

A co jeżeli nie mamy otagowanego korpusu?

- Jakies dane są potrzebne, przyjmijmy zatem, że mamy po prostu duży zbiór tekstów oraz słownik morfosyntaktyczny.
- Będziemy powtarzać iteracyjnie 2 fazy:
  - 1 Znajdujemy optymalne tagowanie dla każdego zdania w korpusie (Faza M)
  - 2 Obliczamy $p(t|t')$ oraz $p(w|t)$ na podstawie tak otrzymanego korpusu (Faza E)
- Mamy nadzieję, że korpus będzie coraz lepiej otagowany, co sprawi, że coraz lepiej oszacujemy prawdopodobieństwa, co sprawi, że lepiej otagujemy korpus, co sprawi, że...
- Taki algorytm należy do klasy algorytmów typu EM (Expectation-Maximalisation)

- Czasem używa się czegoś nazywanego flat start, czyli zakłada, że wszystkie prawdopodobieństwa są równe, ewentualnie z jakimiś drobnymi zaburzeniami.
- Ale my możemy zrobić lepiej: (jak?)

- Chcemy zliczać pary tagów, które wystąpiły.
- Popatrzmy na zdanie:

Potem spraw mam wiele.

- Dla bigramu **Potem spraw** nie wiemy, którą z poniższych par on będzie:
subst-imp, subst-subst, adv-subst, adv-imp
- Licznik dla każdej z par zwiększamy o 0.25

- Tager unigramowy (dla języka angielskiego ma: **90%**)
- Reguły zdefiniowane przez lingwistów
- Uczenie się reguł (tager transformacyjny)
- Inne tagery statystyczne (MaxEnt, MaxEnt HMM, Conditional Random Fields, ...)
- Sieci neuronowe i modele **seq2seq** (używane między innymi w tłumaczeniu)
- I wiele innych (dlaczego?)

- 1 Przyjmij, że Twój tager będzie działał od lewej do prawej.
- 2 Wybierz swój ulubiony mechanizm uczenia automatycznego (drzewa decyzyjne, SVM, Naive Bayes, sieci neuronowe, ...). Każde wystąpienie słowa w tekście to będzie zadanie klasyfikacji, w którym na podstawie pewnych cech mechanizm podejmie decyzję odnośnie taga.
- 3 Cechy wyznaczysz z otoczenia klasyfikowanego słowa i już przypisanych tagów na lewo od niego.
- 4 Ucz mechanizm w oparciu o otagowany korpus.
- 5 Korzystaj do woli z nauczonego tagera, pilnując, by zawsze wybierać najlepiej oceniany tag **z tych, które dopuszcza słownik morfosyntaktyczny**.

Rozważamy zdanie:

Stół miał szlachetną sylwetkę.

Przykładowe cechy użyteczne w tym przypadku:

- Słowo jest pisane wersalikiem (może rzeczownik?)
- Słowo jest pierwsze w zdaniu (może podmiot?)
- W bliskiej okolicy słowa jest rzeczownik (potencjalnie) w mianowniku i rzeczownik w bierniku. (może orzeczenie?)

- W poprzednim slajdzie zakładaliśmy „radosną twórczość regułową”
- Można reguły tworzyć starannie, by opisywały możliwie dokładnie jakąś sytuację w zdaniu i określały, jaki wówczas powinien być użyty tag.
- Jeden z lepszych tagerów dla języka angielskiego to: **EngCG**

- Tager zawiera słownik morfosyntaktyczny, pierwszą fazą operacji jest odczytanie zbiorów tagów właściwych każdemu słowu.
- Tager zawiera 3700 reguł, które umożliwiają usuwanie pewnych tagów niepasujących do kontekstu.
- Reguły mają postać:
if warunek **then** akcja1 **else** akcja2
- Warunki są koniunkcją warunków elementarnych i odnoszą się do konkretnego słowa w tekście.
- Warunki elementarne składają się z:
  - ① Specyfikacji miejsca (+1, -1, +2, -2), podającej pozycję względem słowa bieżącego
  - ② Treści, która mówi o należeniu słowa do zbioru albo o posiadaniu przez słowo w bieżącym zbiorze tagów określonych tagów.
- Akcje mówią o usunięciu jakiegoś tagu z dopuszczalnych w danym kontekście.

Zadanie

Stworzyć regułę, która umożliwi poprawne tagowanie takich słów jak **spraw**, czyli rozkaźników i rzeczowników w dopełniaczu liczby mnogiej jednocześnie:

Spraw się dobrze!

Ministerstwo Spraw Zagranicznych oświadcza, że ...

Jakie to są słowa?

Spraw, zestaw, zgraj, zastaw, napraw, ...

Z1: *Zgraj to na płytę!*

Z2: *Janku, **napraw** proszę ten opiekacz.*

Z3: *Mam dość tych ciągłych **napraw**!*

- Jeżeli początek zdania (czyli na pozycji -1 koniec poprzedniego zdania) to wówczas rozkaznik. (**Z1**)
- Jeżeli poprzednie słowo to przecinek, a jeszcze poprzedniejsze rzeczownik liczby pojedynczej w wołacz, a po nim następuje słowo proszę, to również rozkaznik. (**Z2**)
- Jeżeli na pozycji -2 jest słowo „tych”, a na pozycji -1 przymiotnik w dopełniaczu liczby mnogiej, to rzeczownik (**Z3**).

- EngCG czasami zostawia więcej niż 1 tag – wówczas można albo pozostawić niepewność, albo wziąć najczęstszy tag danego słowa (z korpusu)
- Po zastosowaniu reguł 93-97% zostaje w pełni zdezambiguowanych
- a 99.7 zawiera właściwy tag.

Ale...

Tworzenie takich reguł jest bardzo kosztowne!

- Naturalne jest pytanie, czy możemy się uczyć reguł tagowania (z otagowanego korpusu)
- Odpowiedzią jest Brill Tager, czyli tager transformacyjny.
- Brill tager zaczyna działanie od tagowania bazowego, a następnie próbuje je poprawić (zapamiętując, jak to zrobił)

Uwaga

EngCG odejmował tagi ze zbioru, Brill tager pamięta zawsze najlepszy tag dla każdego wystąpienia słowa.

- Tagowanie bazowe to przypisanie najczęstszego tagu dla każdego słowa.
- W pojedynczym kroku procedury uczącej sprawdzana jest jedna reguła (zakładamy, że mamy sposób iterowania reguł).
- Wśród reguł poprawiających tagowanie wybieramy tę, która daje największą poprawę i ją zapisujemy na liście reguł.

Tager transformacyjny (2)

- Umawiamy się na postać reguły, na przykład takie

```
Tag[0] = t1 & Tag[p1] = t2 ==> ChangeTagFor0(t3)
Pos[0] = pos1 & Tag[p1] = t1
                        & Tag[p2] = t2 ==> ...
Word[p1] == w1 & Word[p2] == w2 ==> ...
...
```

gdzie t_1, t_2 to tagi, p_1, p_2 to pozycje względem słowa tagowanego ($\{-2, -1, 1, 2\}$)

- Słowa należą do niewielkiego zbioru słów specjalnych (żeby liczba reguł nie wzrosła zanadto)
- Reguła jest stosowalna, jeżeli zmiana tagu jest aprobowana przez słownik

Tager transformacyjny (3)

- Tagerem jest lista reguł zapisana w etapie uczenia.
- Reguły te będą potem wykonywane na nieznanym tekście w zapisanej kolejności (oczywiście zaczynamy od wyboru najczęstszych tagów)
- Znając reguły możemy próbować jakoś je skompresować, przy zachowaniu semantyki.
- Można łączyć z innymi tagerami? (jak?)
- na przykład rozpoczynać nie od wyniku tagera unigramowego, lecz bigramowego.